

Martılar

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 11 Kasım 2012

Martılar ağlıyor bak
Sanma ki
Simit kırıntılarına muhtaç
Belli ki bir aşk bitmiş yine
Feryatları canhıraş...

Boş ver
İstanbul'un martıları hep ağlar zaten
Nasıl ağlamasınlar ki
Bu İstanbul
Çok aşklar tüketti...

Bir aşk uykuya dalmış
Martılar var düşünde
Sevgililere hasret martılar
Ekmek peşinde
Denizse umursamıyor o kendi işinde...

Yaşanmışlıkların ardından
Kanat çırparken
Aslında biliyorlar bu gezegenin mavi olduğunu
Umuda uçuyorlar
Karanlıklardan...

Son bir gayretle uzaklaşırken
Dikenli tellerden
Bir aşk rıhtımına yanaşıp
Güneşe göz kırıyorlar
Sevdaları canhıraş...

Mehmet Fikret ÜNALAN